

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ІНЖЕНЕРА-ПЕДАГОГА СФЕРИ ХАРЧОВИХ ВИРОБНИЦТВ У ВИЩИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Гвоздецька Ю.В., канд. пед. наук, викл.

Уманський державний педагогічний університет ім. Павла Тичини

Специфіка професійно-педагогічної освіти та тенденції розвитку сучасних харчових виробництв актуалізують проблему професійної підготовки майбутнього інженера-педагога сфери харчових виробництв. Сучасна система підготовки студентів у вищій школі є однією з актуальних проблем сьогодення, адже вона має відповідати оновленим вимогам і забезпечувати належний рівень готовності майбутнього інженера-педагога до ефективної педагогічної діяльності.

Інженер-педагог – це фахівець із вищою освітою, який здійснює педагогічну, навчально-виробничу й організаційно-методичну діяльність із професійної підготовки учнів однієї з галузей виробництва в системі професійно-технічної освіти, а також кваліфікованих робітників на виробництві. Його характеризує широкий педагогічний профіль, він здатен суміщати функції майстра виробничого навчання і викладача спеціальних технологій та загальнотехнічних дисциплін, а також організовувати професійне навчання. Складність, а часом і суперечливість інженера-педагога як особистості й викладача пояснюється тим, що інженерно-педагогічна діяльність є сплавом діяльності у двох системах: «людина–людина» і «людина–техніка», іншими словами, це поєднання гуманітарного і технічного типів праці.

Інженера-педагога часто ототожнюють із викладачем-предметником загальнотехнічних і спеціальних дисциплін або інструктором з трудового навчання. Щоб сьогодні бути справжнім педагогом-предметником, необхідно бути професіоналом-педагогом, який володіє науковою культурою, вміє знаходити оригінальні, креативні способи викладання та інтерпретації навчального й позанавчального матеріалу, а також бути віртуозним майстром, виконавцем професійних прийомів; уміти вправно керувати технікою тощо. Водночас інженер-педагог залишається передусім педагогом-вихователем. Він дає не тільки знання та вміння, а й навчає мислити, розуміти й відчувати.

Діяльність інженера-педагога передбачає всебічну підготовку як до практичного, так і до теоретичного навчання в цілому за спеціальністю (аспектно), за дисциплінами професійного циклу

(політехнічними, загальнопрофесійними та вузькоспеціальними), детермінованими конкретною професійною діяльністю визначеної сфери виробництва, що висуває підвищені вимоги щодо виробничо-технологічної підготовки такого фахівця.

Інженер-педагог сфери харчових виробництв – це викладач у галузі харчування, здатний забезпечити різносторонній розвиток соціально-активної, гуманістично-спрямованої особистості студента; озброєння студентів системою технічних та спеціальних знань, умінь і навичок, необхідних для майбутньої трудової діяльності кожному члену суспільства, достатніх для вивчення інших дисциплін, продовження навчання в системі неперервної освіти; формування уявлень про ідеї та методи професійної освіти та її ролі в пізнанні довкілля.

Метою професійної підготовки інженера-педагога сфери харчових виробництв є формування та розвиток загальних і професійних компетентностей у галузі професійної освіти, що направлені на здобуття студентом ступеня бакалавр та надання освіти у сфері харчових технологій із широким доступом до працевлаштування в професійних навчальних закладах та на підприємствах харчової промисловості.

Вивчення практики роботи закладів вищої освіти засвідчило, що на етапі трансформації системи освіти сучасний стан університетської інженерно-педагогічної підготовки не відповідає потребам суспільства, що значно зросли. Сьогодні інженерно-педагогічна чи професійно-педагогічна освіта забезпечує педагогічними кадрами різноманітні освітні установи професійної освіти, що орієнтуються на багато галузей виробництва і соціально-культурної сфери.

Специфіка інженерно-педагогічної освіти зумовлює, з одного боку, необхідність засвоєння інженерних знань, а з іншого – здатність використовувати ці знання з педагогічною метою. При цьому студент має бути орієнтований на майбутню педагогічну діяльність у системі професійно-технічної освіти. Професійна підготовка інженера-педагога сфери харчових виробництв є однією з важливих умов успішної адаптації майбутнього фахівця в професії, а також фактором високої результативності його діяльності. Таким чином, виникає необхідність у розробці теоретичних положень і методичних матеріалів, що забезпечують потрібний рівень професійної підготовки інженера-педагога у ЗВО. Підвищення рівня професійної підготовки майбутніх інженерів-педагогів забезпечить виконання основної мети педагогічної освіти – формування професійної компетентності відповідного рівня.